

การดำเนินการวิจัย

ในการดำเนินการวิจัย เพื่อให้ได้ผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ผู้วิจัยได้
ดำเนินงานตามขั้นตอนของการวิจัย ดังนี้

ศึกษาและเตรียมงาน

ผู้วิจัยได้รวบรวมรายชื่อหนังสือสำหรับเด็กอายุ 11-14 ปี ที่แปลเป็นภาษาไทย
และเป็นหนังสือบัน เฑงคคิ (ไม่รวมเรื่องแปลที่ตีพิมพ์เป็นตอน ๆ ในวารสารสำหรับเด็ก
เรื่องแปลที่ใช่ เป็นหนังสืออ่านประกอบการเรียนของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ
เรื่องแปลที่เป็น หนังสือภาพและการ์ตูนของ) ที่ตีพิมพ์และจำหน่ายในประเทศไทยตั้งแต่ปี
พ.ศ. 2520 ถึง พ.ศ. 2525 จากสำนักพิมพ์ ร้านขายหนังสือ รวมทั้งห้องสมุด
โดยทั่วไป มีจำนวนทั้งสิ้น 135 เล่ม รายชื่อหนังสือทั้งหมด เป็นผลงานที่จัดพิมพ์โดยสำนัก
พิมพ์เอกชน 7 แห่งที่มีการพิมพ์หนังสือแปลสำหรับเด็กออกสู่ตลาดอย่างสม่ำเสมอ ได้แก่
สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช สำนักพิมพ์ดวงมณี สำนักพิมพ์ป่าไผ่ สำนักพิมพ์ชมรมเด็ก
สำนักพิมพ์บรรณกิจ สำนักพิมพ์ พี พี และสำนักพิมพ์คนหมาก ดังนั้น ในการวิเคราะห์
เนื้อหาหนังสือสำหรับเด็กที่แปลมาในครั้งนี้ จำนวนประชากรที่ใช้ในการวิเคราะห์จึงมา
จากสำนักพิมพ์ทั้ง 7 แห่งดังที่กล่าวมาแล้วเท่านั้น โดยเลือกเฉพาะหนังสือที่ระบุปีที่พิมพ์
ไว้อย่างชัดเจน

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้สร้าง เกณฑ์การวิเคราะห์เนื้อหาหนังสือสำหรับเด็กอายุ 11-14 ปี
ที่แปลเป็นภาษาไทยขึ้น โดยแบ่ง เป็น เกณฑ์การวิเคราะห์เนื้อเรื่อง และ เกณฑ์การวิเคราะห์
เนื้อหา เพื่อศึกษาคิดในแง่การพัฒนาเด็กในทางสังคม สติปัญญาและคุณธรรม ได้จัดทำไป
ตามลำดับขั้นตอนดังนี้ คือ

1. ศึกษาประเภทของ เนื้อเรื่องในหนังสือสำหรับเด็ก เพื่อนำไปใช้กำหนดหัวข้อ
เกณฑ์ในการวิเคราะห์ตลอดจนศึกษาถึงค่านิยมและแนวความคิดรวบยอดในการพัฒนาคุณภาพ
ของ เด็กตามที่สังคมต้องการ เพื่อสร้าง เกณฑ์วิเคราะห์เนื้อหาจากหนังสือ วารสาร และ
สิ่งพิมพ์ทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ ได้แก่

กล่อมจิตต์ พลายเวช. หนังสือสำหรับเด็ก. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาบรรณารักษ-
ศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.

ฉัฐมา อักษรรัฐ. "การศึกษาค่านิยมที่สัมพันธ์กับการพัฒนาประเทศไทยจากวรรณกรรมที่วัยรุ่น
สนใจ." ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร,
2514.

ฉัตรชัย ศุกระกาญจน์. การสร้างหนังสือสำหรับเด็ก. นครศรีธรรมราช: ภาควิชา
บรรณารักษศาสตร์ วิทยาลัยครุนครศรีธรรมราช, 2523.

นิตา ชูโต, กล่อมจิตต์ พลายเวช และกานต์ฉวี สักดิ์เจริญ. การวิเคราะห์เนื้อหา
หนังสืออ่านสำหรับเด็ก. กรุงเทพมหานคร: คณะอนุกรรมการอุดมการณ์ของชาติ,
2524.

วิญจวน อินทรกำแหง. วรรณกรรมสำหรับเด็กและวัยรุ่น. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพ-
มหานคร: อรุณ, 2520.

วิจิตรา สุภากร. "วิเคราะห์หนังสืออ่านสำหรับเด็กในค่านิยมเฉพาะที่พิมพ์เป็น
ภาษาไทยระหว่างปี พ.ศ. 2520-2522." วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหา-
บัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2523.

ศึกษาธิการ, กระทรวง. หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521. กรุงเทพมหานคร:
กระทรวงศึกษาธิการ, 2521.

_____. หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521. กรุงเทพมหานคร: กระทรวง
ศึกษาธิการ, 2521.

สมบุญ สัจจมานันท์. "เกณฑ์ในการเลือกหนังสือสำหรับเด็ก." วารสารบรรณศาสตร์ 2
(เมษายน 2522): 69-73.

สมศักดิ์ ศรีมานอนันต์. การเขียนหนังสือสำหรับเด็ก. กรุงเทพมหานคร: โอเคียนส์โตร์, 2523.

สุรศักดิ์ หลามมาลา. "การปลูกฝังค่านิยมแก่เด็ก." คุรุปริทัศน์ ฉบับพิเศษ เนื่องในปี
เด็กสากล 4 (มกราคม 2522): 107-111.

Glazer, Joan I., and Williams, Gurney. Introduction to Children's Literature. New York: McGraw-Hill, 1979.

Sadker, Myra Pollack, and Sadker, David Miller. Now Upon a Time: A Contemporary View of Children Literature. New York: Harper & Row, 1977.

Sutherland, Zena, and Arbuthnot, May Hill. Children and Books. 5 ed. Glenview, Illinois: Scott, Foresman, 1977.

2. นำหัวข้อเกณฑ์สำหรับการวิเคราะห์เนื้อเรื่องในหนังสือสำหรับเด็กที่แปลเป็นภาษาไทย 39 ข้อ และเกณฑ์วิเคราะห์เนื้อหา 43 ข้อ ที่ได้จากการศึกษาในข้อ 1 มาจัดทำเป็นแบบสอบถาม* ส่งไปยังผู้ทรงคุณวุฒิ คือ นักแปลหนังสือสำหรับเด็กจำนวน 5 ท่าน ปรากฏว่าได้รับแบบสอบถามคืนกลับมาทั้งหมด 100 เปอร์เซ็นต์ ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดเป็นหญิง มีวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาโท 1 ท่าน และระดับปริญญาตรี 4 ท่าน ในจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้ง 5 ท่าน แบ่งเป็นผู้มีประสบการณ์ด้านการแปลหนังสือสำหรับเด็กมานาน 3 ท่าน โดยเฉลี่ย 23.4 ปี และนักแปลหนังสือสำหรับเด็กรุ่นใหม่ 2 ท่าน มีประสบการณ์โดยเฉลี่ย 5.5 ปี ผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยกับหัวข้อเนื้อหาที่เสนอเป็นเกณฑ์ให้พิจารณา รวมทั้งได้ขอเสนอแนะบางประการซึ่งผู้วิจัยได้นำไปใช้ เป็นแนวทางปรับปรุงแก้ไขหัวข้อเนื้อหาที่จะนำมา เป็นเกณฑ์ในการวิเคราะห์ต่อไป

* ภาคผนวก ข., หน้า 220

3. เขียน เณทวิ เคราะห์ เนื้อเรื่อง และ เนื้อหาหนังสือสำหรับ เด็กที่แปลมา เป็นภาษาไทย โดยนำข้อเสนอนี้ที่ได้จากคุณทรงคุณวัฒนา เพิ่ม เติมและแก้ไขปรับปรุง หัวข้อ เณทวิ เคราะห์แบ่ง เป็นสองส่วน ส่วนแรก คือ เณทวิ เคราะห์ เนื้อเรื่อง แบ่ง เป็นประเภทตามลักษณะของ เนื้อเรื่อง คือ วรรณกรรมพื้นบ้าน แบ่ง เป็นหัวข้อย่อย 6 ข้อ จินตนิยาย แบ่ง เป็นหัวข้อย่อย 5 ข้อ นวนิยายวิทยาศาสตร์ แบ่ง เป็นหัวข้อย่อย 4 ข้อ และนวนิยายสมจริง แบ่ง เป็นหัวข้อย่อย 24 ข้อ สำหรับ เณทวิ เคราะห์ เนื้อหา ในส่วนที่สอง แบ่งออก เป็นหัวข้อ เนื้อหาที่จะช่วย เสริมสร้างพัฒนาการด้านสังคมและคุณธรรม ในเด็กจำนวน 34 หัวข้อ และหัวข้อ เนื้อหาที่จะช่วย เสริมสร้างพัฒนาการด้านสติปัญญา ในเด็กจำนวน 9 หัวข้อ รวมหัวข้อ เนื้อเรื่องใน เณทวิ เคราะห์ส่วนแรก 39 หัวข้อ และหัวข้อ เนื้อหาใน ส่วนที่สอง 43 หัวข้อ ดังนี้

เณทวิ เคราะห์ เนื้อเรื่อง หนังสือสำหรับเด็กที่แปลมา แบ่ง เป็นประเภทต่าง ๆ

คือ

ก. วรรณกรรมพื้นบ้าน

1. สัตว์ เจ้าปัญญา
2. ความซัดแย้งระหว่างธรรมชาติกับธรรม
3. คนฉลาด เอาเปรียบคนโง่
4. กำเนิด เทพ เจ้ากับปรากฏการณ์ธรรมชาติ
5. การผจญภัยและวีรกรรมของวีรบุรุษ
6. เทพนิยาย

ข. จินตนิยาย

1. สัตว์ทุกตัวและมีพฤติกรรมอย่างมนุษย์
2. มนุษย์ทุกภาษาสัตว์ทุกตัว
3. จินตนาการ เพื่อฝัน (เรื่อง เกี่ยวกับของวิเศษ มนุษย์และสัตว์ใน

จินตนาการ ฯลฯ)

4. สิ่งไม่มีชีวิตมีพฤติกรรม เช่นสิ่งมีชีวิต

5. การเจริญภัยในกินแดนจินตนาการ

ค. นวนิยายวิทยาศาสตร์

1. การเดินทางระหว่างดวงดาว

2. การประดิษฐ์คิดค้นทางวิทยาศาสตร์

3. การเดินทางไปในกาลเวลา

4. สิ่งมีชีวิตศึกษาวรรพ์

ง. นวนิยายสมจริง

1. สภาพความสัมพันธ์ของบุคคลในคร อบครัว

2. ปัญหาการขาดความชอบในคร อบครัว

3. ความผูกพันและความเข้าใจกันระหว่าง เด็กกับผู้ใหญ่ในคร อบครัว

4. สภาพชีวิตความเป็นอยู่ในคร อบครัว

5. การรวมกลมกันในหมู่ เด็กวัยรุ่น

6. ความขัดแย้งระหว่าง เด็กวัยรุ่นกับผู้ใหญ่

7. มิตรภาพและการแสวงหา เพื่อน

8. เรื่อง เกี่ยวกับโรงเรียนและความสัมพันธ์ของครู กับศิษย์และ เพื่อน

นักเรียน

9. เรื่อง เกี่ยวกับความตาย

10. สงครามและความรุนแรง (รวมถึงการทะเลาะวิวาท การต่อสู้

และฆาตกรรม)

11. การดิ้นรนเพื่อความอยู่รอด

12. การแบ่งแยกผิวและเชื้อชาติ
13. การกำหนดบทบาท เฉพาะ เพศ
14. ความสัมพันธ์ระหว่างคนกับสัตว์
15. สภาพชีวิตความเป็นอยู่และธรรมชาติของสัตว์
16. สภาพแวดล้อมตามธรรมชาติ
17. การท่องเที่ยวและวัฒนธรรมของชาติต่าง ๆ
18. เรื่อง อิงประวัติศาสตร์
19. การผจญภัย
20. การกีฬา
21. เรื่องลึกลับ
22. ความรักระหว่างชายหญิง
23. การล่าสัตว์ระหว่างคนกับสัตว์และสัตว์กับสัตว์ด้วยกัน
24. เรื่อง เกี่ยวกับการอุตสาหกรรม

เกณฑ์ เคารวะ เนื้อหาหนังสือสำหรับ เด็กที่แปลมา

- ก. หัวข้อเนื้อหาที่จะช่วย เสริมสร้างพัฒนาการด้านสังคมและคุณธรรมให้กับ เด็ก
 1. ความมีเหตุผล หมายถึง การยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ไม่ยึดถือความคิดและการกระทำของตน เป็นบรรทัดฐาน รวมทั้งมีเหตุผลในการกระทำสิ่งใด ๆ โดยไม่คิด เขาข้างตนเอง
 2. ความละเอียดรอบคอบ หมายถึง ความระมัดระวังถี่ถ้วนและความประณีตในการทำงาน
 3. ความมีน้ำใจช่วยเหลือผู้อื่น หมายถึง การช่วยเหลือกิจการงานของผู้อื่นด้วยความเต็มใจตลอดจนช่วยทำงานที่เป็นสาธารณกุศลหรือเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมเสมอ ๆ

4. การรู้จักใช้ เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ หมายถึง การกระทำกิจกรรมที่ไม่ใช่งานหลักโดยไม่ปล่อยให้เวลาไหลผ่านไปโดยเปล่าประโยชน์
5. การทำความดีโดยไม่หวังผลตอบแทน หมายถึง การทำความดีด้วยความบริสุทธิ์ใจ มีใจหวังผลประโยชน์ตอบแทนใด ๆ
6. ความละเอียดลออการประพฤติปฏิบัติ หมายถึง มีความสำนึกในสิ่งชั่วและละเอียดลออการประพฤติชั่วประพฤติผิด
7. ความซื่อสัตย์สุจริต หมายถึง ความมีสำนึกจริงใจ ซื่อตรงต่อตนเองต่อการทำงานที่ทำได้และซื่อสัตย์ต่อผู้อื่น
8. ความเมตตากรุณา หมายถึง ความสงสารและปรารถนาให้อื่นพ้นทุกข์ เมื่อใดเห็น เขาคงอยู่ในความทุกข์ยาก
9. ความกตัญญูกตเวทิต์ หมายถึง ความสำนึกในบุญคุณและพยายามตอบแทนคุณ เมื่อมีโอกาส
10. ความมีสติรู้จักควบคุมตนเอง หมายถึง การมีสติยังคิด ไม่ทำอะไรตามอารมณ์ชั่วแล่นหรือตามสิ่งชักจูงใจผิด ๆ
11. การรู้จักให้อภัย หมายถึง การให้อภัยต่อผู้ที่กระทำผิด ไม่ถือถือโกรธและไม่อาฆาตพยาบาท
12. การรักษาระเบียบวินัย หมายถึง การปฏิบัติตนตามระเบียบกฎเกณฑ์ที่วางไว้รวมทั้งประพฤติตนอยู่ในขอบเขตของกฎหมาย
13. ความสุภาพอ่อนน้อม หมายถึง ความสุภาพทั้งทางกริยาและวาจา
14. ความเชื่อฟังและเคารพนับถือผู้อาวุโส หมายถึง การรับฟังและปฏิบัติตามคำสั่งสอนของผู้อาวุโส ตลอดจนปฏิบัติตามผู้อาวุโสด้วยความเคารพ อ่อนน้อม และมีความเกรงใจ
15. ความรักความยุติธรรม หมายถึง การปฏิบัติตนต่อผู้อื่นด้วยความเที่ยงตรง ไม่มีอคติ และไม่ลำเอียง เขาข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง

16. ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และรู้จักเสียสละ หมายถึง การให้ปันสิ่งของ
ของตนแก่ผู้อื่นรวมทั้งการเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตน
17. ความเคารพในสิทธิส่วนบุคคล หมายถึง การไม่กระทำการใด ๆ
อันเป็นการล่วงละเมิดสิทธิและก่อความเดือดร้อนรำคาญให้แก่ผู้อื่น
18. ความพยายามรักษาไว้ซึ่งประเพณีอันดีงาม หมายถึง การสำนึก
ในคุณค่าของขนบธรรมเนียมประเพณีและการปฏิบัติตนตามขนบธรรมเนียมที่มีมาแต่เดิม
ตลอดจนการพยายามชำระรักษาประเพณีนั้นให้คงอยู่ตลอดไป
19. ความรักสงบ หมายถึง ความพอใจในสภาพและสิ่งที่มีอยู่ เป็นอยู่
หลัก เลี่ยงความขัดแย้ง ไม่ทะเลาะวิวาทกับผู้อื่น
20. ความจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ หมายถึง
ความจงรักภักดีและภูมิใจในชาติ ความพยายามในการปกป้องชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์
ชำระไว้ซึ่งความมั่นคงและเอกราชของชาติ และการกระทำตนเป็นศาสนิกชนที่ดี
21. ความรับผิดชอบและตรงต่อหน้าที่ หมายถึง การปฏิบัติงานที่ได้รับ
มอบหมายด้วยความเพียรและความรับผิดชอบ รับผิดชอบรับชอบในงานที่ตนปฏิบัติ ไม่ทอด
ทิ้งหน้าที่จนกิจการนั้นลุล่วงไปควยก็ หน้าที่ในหน้าที่หมายรวมถึงหน้าที่การงานตลอดจนหน้าที่
ทางสังคมในฐานะสามีภรรยา บิดามารดา บุตรควย
22. ความตรงต่อเวลา หมายถึง การทำงานให้เสร็จตามกำหนดเวลา
รวมถึงการตรงต่อเวลาในการเดินทางควย
23. ความกล้าหาญ หมายถึง ความกล้าในการตัดสินใจ กล้ารับผิดชอบ
กล้าเป็นผู้นำ กล้าเผชิญภัยอันตรายรวมถึงวีรกรรมในการรบ
24. ความอดทน หมายถึง ความอดทนต่อความยากลำบากทั้งทางกาย
วาจา ใจ
25. ความมัชยัสต์ หมายถึง การรู้จักใช้จ่ายเงินให้เป็นประโยชน์และ
เก็บสะสมไว้ใช้ในยามจำเป็น

26. ความสามัคคี หมายถึง ความรักใคร่ปรองดองและร่วมมือร่วมใจกันในกลุ่มบุคคล เพื่อกระทำการสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้สำเร็จ

27. ความมีมรรยาท หมายถึง การปฏิบัติตามมรรยาทสังคมซึ่งเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป ไม่มุ่ง เฉพาะแบบแผนของสังคมหนึ่งสังคมใดโดย เฉพาะ

28. ความรักและความภูมิใจในท้องถิ่นของตน หมายถึง ความรักความภูมิใจในท้องถิ่นและการแสดงออกซึ่งลักษณะ เฉพาะของท้องถิ่นนั้น ๆ

29. การมองโลกในแง่ดี หมายถึง การพิจารณาทุกสิ่งในแง่ดี ไม่มองว่าคนอื่น ๆ หรือสิ่งหนึ่งสิ่งใดไม่ดี

30. การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม หมายถึง การสงวนรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสภาพแวดล้อมมิให้เสื่อมโทรมหรือสูญเสียไป

31. ความรักในครอบครัว หมายถึง ความรักและความสัมพันธ์ที่สมาชิกในครอบครัวมีต่อกัน

32. ความรักในระหว่างมิตรสหาย หมายถึง ความรัก ความห่วงใย และความเข้าใจในระหว่าง เพื่อนกับ เพื่อน

33. ความมีมานะและขยันหมั่นเพียร หมายถึง ความพยายามในการประกอบกิจการงาน การเล่าเรียน และอื่น ๆ โดยสม่ำเสมอเพื่อไ้บรรลุเป้าหมายโดยไม่เห็นแก่ความเหนื่อยยาก

34. การพึ่งตนเอง หมายถึง ความพยายามช่วยเหลือตนเองโดยไม่รบกวนความช่วยเหลือจากผู้อื่นแต่เพียงอย่างเดียว

ข. หัวข้อเนื้อหาที่จะช่วย เสริมสร้างพัฒนาการของ เด็กในค่านิยมปัญญา

1. ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ หมายถึง ความคิดริเริ่มในการสร้างหรือประดิษฐ์สิ่งใหม่ ๆ ขึ้น

2. ความมีไหวพริวจึงปัญญา หมายถึง ความเฉลียวฉลาดและมีไหวพริบสามารถแก้ไขปัญหา เฉพาะหน้าได้อย่างรวดเร็วทัน เหตุการณ์

3. ความรู้และทักษะทางวิทยาศาสตร์ หมายถึง ความเข้าใจและความรู้ในเรื่องที่เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ทุกแขนง ทั้งวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์และวิทยาศาสตร์ประยุกต์

4. ความรู้ทางประวัติศาสตร์ หมายถึง เรื่องเกี่ยวกับประวัติศาสตร์แต่ละยุคสมัยของประเทศต่าง ๆ รวมทั้งประวัติศาสตร์โลก

5. ความรู้ทางภูมิศาสตร์ หมายถึง เรื่องเกี่ยวกับภูมิประเทศ การท่องเที่ยวตลอดจนสภาพภูมิอากาศ

6. ความรู้ทางชีวประวัติ หมายถึง เรื่องเกี่ยวกับชีวประวัติบุคคลสำคัญของชาติต่าง ๆ

7. ความรู้ทางศาสนา หมายถึง เรื่องเกี่ยวกับศาสนา พิธีกรรมและความเชื่อของศาสนาใดศาสนาหนึ่ง

8. ความรู้ทางศิลปะ หมายถึง ความรู้ความสามารถที่แสดงออกในทางศิลปะแขนงต่าง ๆ ใดแก่ สถาปัตยกรรม จิตรกรรม ทัศนศิลป์ นาฏกรรมและการดนตรี

9. การเสริมสร้างจินตนาการ หมายถึง เรื่องราวที่กล่าวถึงสิ่งที่ไม่มียุจริง เกิดขึ้นจากจินตนาการของผู้ประพันธ์ซึ่งจะช่วยกระตุ้นใญ่อกาน เกิดความคิดและจินตนาการคล้อยตามไป

ตัวอย่างประชากร

หนังสือสำหรับ เด็กที่แปล เป็นภาษาไทยซึ่งจะนำมาใช้ในการวิเคราะห์ครั้งนี้ ผู้วิจัยรวบรวมมาจากสำนักพิมพ์ทั้ง 7 แห่งที่กำหนดเป็นแหล่งตัวอย่างประชากร จากร้านขายหนังสือแห่งอื่น ๆ ในกรุงเทพมหานคร ตลอดจนห้องสมุดทั่วไปได้ 135 เล่มนั้นปรากฏว่าสามารถใช้เป็นประชากรในการวิเคราะห์ได้จริง ๆ เพียง 115 เล่ม เนื่องจากหนังสือบางเล่มไม่ระบุปีที่พิมพ์ (เป็นหนังสือของสำนักพิมพ์ ที่ 6 เล่ม) บางเล่มเป็นเรื่องที่ตีพิมพ์มาแล้ว (เป็นของไทยวัฒนาพานิช 5 เล่ม ดวงกลม 3 เล่ม ปาณา 2 เล่ม ที่ 3 เล่ม และชมรมเด็ก 1 เล่ม) จึงไม่นำมาเป็นประชากรในครั้งนี้ หนังสือ 115 เล่มเป็น

หนังสือสำหรับ เด็กที่แปล เป็นภาษาไทยของสำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช 65 เล่ม ของ
สำนักพิมพ์ดวงกมล 19 เล่ม ของสำนักพิมพ์คนหมาก 9 เล่ม ของสำนักพิมพ์ป่าดงยา
8 เล่ม ของสำนักพิมพ์ชมรมเด็ก 8 เล่ม ของสำนักพิมพ์บรรณกิจ 4 เล่ม และของ
สำนักพิมพ์ พี พี 2 เล่ม จำแนกปริมาณหนังสือในแต่ละปีโดยตามลำดับ ดังนี้ ปี พ.ศ.
2520 มี 15 เล่ม พ.ศ. 2521 มี 10 เล่ม พ.ศ. 2522 มี 25 เล่ม พ.ศ.
2523 มี 15 เล่ม พ.ศ. 2524 มี 27 เล่ม และพ.ศ. 2525 มี 23 เล่ม จะ
เห็นได้ว่ามีความีปริมาณการพิมพ์ใกล้เคียงกันตลอดระยะเวลา 6 ปีที่ผ่านมา

การ เก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลทั้งหมด เก็บรวบรวมมาจากรานขายหนังสือของสำนักพิมพ์ทั้ง 7 แห่ง
รานขายหนังสือแห่งอื่น ๆ และห้องสมุดทั่วไป นำมาบันทึกรายละเอียดทางบรรณานุกรม
ของหนังสือแต่ละเล่ม ลงในบัตรขนาด 3x5 นิ้ว โดยจัดข้อมูลต่าง ข้อมูลแปล ชื่อ
หนังสือ ชื่อผู้วาดภาพประกอบ สถานที่พิมพ์ ผู้จัดพิมพ์ ปีที่พิมพ์และจำนวนหน้า*

นำหนังสือที่เป็นตัวอย่างประชากรมาอ่าน เพื่อวิเคราะห์ทีละเล่ม โดยใน
ครั้งแรกจะเป็นการอ่าน เพื่อจับใจความสำคัญและ เขียนบรรณนิทัศน์ หลังจากนั้นอ่านซ้ำ
ครั้งที่สอง เพื่อวิเคราะห์เนื้อเรื่องและ เนื้อหา การวิเคราะห์ทำโดยการขีดรอยคะแนน
ลงในตารางวิเคราะห์สร้างชั้นทรงของหัวข้อที่ตรงกับ เนื้อเรื่องและ เนื้อหาของหนังสือ
เล่มนั้นทุกครั้งที่พบ แล้วรวมขีดรอยคะแนนไว้ที่ของความถี่ของตารางวิเคราะห์เพื่อควา
มีการ เน้น เนื้อเรื่องและความคิดรวบยอดใน เนื้อหา เรื่องนั้น ๆ ได้เท่าใด จากนั้นอ่าน
พบทวนครั้งที่สาม เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของการขีดรอยคะแนน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์จำนวนความถี่ของ เนื้อเรื่องและ เนื้อหาที่ได้จากการวิเคราะห์
ตัวอย่างประชากรทั้งหมด ผู้วิจัยใช้วิธีการวิเคราะห์ ดังนี้

* ทัศนศึกษา ค., หน้า 234



ก. หากค่าเฉลี่ยของจำนวนความถี่รวมของ แต่ละหัวข้อที่มีอยู่ในหนังสือทุกเล่ม โดยนำจำนวนความถี่ของหัวข้อ เนื้อเรื่อง และ เนื้อหาในข้อเดียวกันของแต่ละเล่มของ หนังสือแต่ละเล่มมารวมกันแล้วหารด้วยจำนวนหนังสือทั้งหมด ผลที่ได้ คือ ค่าเฉลี่ยของ ความถี่ของหัวข้อ เนื้อเรื่อง และ เนื้อหาใน เรื่องนั้น ๆ สำหรับหนังสือทั้งหมด

การหาค่าเฉลี่ยใช้สูตร

$$F = \frac{f_1 + f_2 + f_3 \dots + f_n}{N}$$

$$= \frac{\Sigma f}{N}$$

F คือ ความถี่เฉลี่ยของ เนื้อหาแต่ละหัวข้อ

$f_1 + f_2 + f_3 + f_n$ คือ จำนวนความถี่รวมของ เนื้อหาในแต่ละหัวข้อของ หนังสือทั้งหมด

N คือ จำนวนหนังสือทั้งหมด

ข. หากการ อยุ่ละของจำนวนหนังสือที่มี เนื้อเรื่อง และ เนื้อหาแต่ละหัวข้อคือ จำนวนหนังสือทั้งหมด โดยกำหนดว่าหนังสือเล่มใดมี เนื้อเรื่อง และ เนื้อหาในหัวข้อเดียวกัน ไม่ว่าจะมีความถี่เท่าใด ถือว่า เนื้อเรื่อง และ เนื้อหาในหัวข้อนั้นมีปริมาณ 1 หน่วย เท่า เทียมกัน เมื่อรวมจำนวน เล่มของหนังสือที่มี เนื้อเรื่อง และ เนื้อหาในหัวข้อใด คือ จำนวนหนังสือทั้งหมด แล้วหารด้วยโดยใช้สูตร

$$P = \frac{n}{N} \times 100$$

P คือ ร้อยละของจำนวนหนังสือที่มี เนื้อหาแต่ละหัวข้อ

n คือ จำนวนหนังสือที่มี เนื้อหาในหัวข้อเดียวกัน

N คือ จำนวนหนังสือทั้งหมด (ประคอง กรรมสูตร 2517: 41)